

сж равны по между си. Диаметры-тъ на единъ елиписъ не сж равны. Центра на кръга стои еднакво далечъ отъ всички точки на окръжността. Таквасъ точка не сществува въ елиписа; но намѣрватъ са двѣ забѣлжителны точки на най-дългыя му диаметръ, кои-то иматъ това забѣлжително свойство, че сумма-та на двѣ-тъ линіи, кои-то съединяватъ двѣ-тъ горѣказаны точки съ коя да е точка на елиписа, постоянно сж равны на най-дългыя диаметръ. Всѣка отъ тѣзи точки са нарича **фокусъ**. Тѣзи прѣврасна крива линія, съ свои-тъ необыкновенны свойства, была открита отъ Грѣцкы-тъ математичи; но като не забѣлжвали употреби-е-то ѝ въ природа-та, то разлѣждали я само като прѣдмѣтъ чисто умозрителенъ. Къмъ тѣзи крива линія са обърналъ Кепларъ, като отхвърлилъ кръгова-та теорія, и пакъ наченалъ по своя-та метода да съставлява хипотези и да ги провѣрива чрѣзъ наблюдение, както той наричалъ своя анализирующъ способъ за изслѣдваніе. Както въ кръгова-та теорія слънце-то было най-напрѣдъ поставено въ центра, сжщо тѣй Кеплеръ, въ начало-то на еллиптическа-та теорія, назначилъ срѣда-та на най-дългыя диаметръ за центръ на движеніе-то. Насърденъ отъ надѣжда, този астрономъ слѣдилъ мысленно планета-та на еллиптическа-та ѝ орбита; но макаръ за малко врѣме движенія-та ѝ да были удовлетворителны, тя послѣ са отклонила отъ своя новъ пѣть и съ това отблъснала астронома отъ централна-та хипотеза. Но Кеплеръ не са обезсърдилъ ни най-малко отъ тѣзи прѣва несполука. Той сега принася слънце-то въ фокуса на елиписа и още веднаждъ захваща да върви мысленно по стѣпки-тъ на планета-та, като наблюдавалъ обръщаніе-то ѝ около слънце-то. Еллиптическа-та орбита продължава да удържа планета-та колко-то повече тѣзи послѣдны-та отива по-далечъ и по-далечъ отъ своя-та исходна точка. Половина-та на нейно-то обръщаніе са извършило — отклонение нѣма. Напрѣдъ са носи планета-та исто, най-послѣ, тя пакъ дохожда въ сжща-та точка отъ дѣто тръгнала. Трудъ-тъ на философа е увѣчанъ — **орбита-та е намѣрена!**

Тѣй было извършено едно отъ най-важны-тъ открытія, кои-то умѣ-тъ нѣкога достигналъ. Еллиптическа-та орбита на Марса скоро повела къмъ орбиты-тъ на другы-тъ планеты и къмъ орбита-та на мѣсяца, и Кеплеръ провъзгласилъ на свѣта своя-тъ прѣвъ великъ законъ, въ слѣдующы-тъ думи: **« планеты-тъ обыкають по еллиптически орбиты около слънце-то, кое-то са намѣрва въ общия фокусъ на всички тѣзи орбиты. »**

Този законъ за винагы помель отъ небе-то и отъ Астрономія-та всички зашпелены теоріи, кои-то упорно сществувахи въ течение на цѣли столѣтія и даже тысящилѣтія. Тѣхна-та тайнственна сила была парализирувана отъ едно прикосновение на вълшебныя жезлъ на този гениаленъ человекъ и тѣ исчезнали отъ небе-то. Кръгъ-тъ си останалъ сжщо тѣй простъ и прѣкрасенъ, както винагы, но негова Божественъ характеръ са изгубилъ и богове-тъ или ангелы-тъ, кои-то толкосъ много врѣме сж обитавали на планеты-тъ, были испѣдени отъ свои-тъ жилища. Свѣтлина-та на **нова-та** наука съ сичка-та си красота озарила мѣръ.

Кеплеръ, кой-то былъ толкосъ славно награденъ за това велико открытіе, сега обърналъ вниманіе-то си на изслѣдваніе отъ прѣва важность,